USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Ivo Pospíšila (soudce zpravodaj) a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobkyně: **J. B.**, zastoupena Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, 147 00 Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje,** se sídlem Jeremenkova 1191/40a, 779 11 Olomouc, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 10. 2016, č. j. KUOK 100671/2016, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 31. 5. 2018, č. j. 65 A 114/2016 – 22,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**. Tato částka bude žalobkyni poukázána prostřednictvím jejího zástupce Mgr. Jaroslava Topola ve **lhůtě 30 dnů** od nabytí právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 23. 7. 2018 doručena kasační stížnost žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 31. 5. 2018, č. j. 65 A 114/2016 – 22 (dále jen „napadený rozsudek“), kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne ze dne 17. 10. 2016, č. j. KUOK 100671/2016 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 1. 8. 2016, č. j. SMOL/168403/2016/OARMV/PZP/Pol, kterým byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání správního deliktu provozovatele vozidla dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích.

[2] Kasační stížnost neobsahovala všechny náležitosti podle ustanovení § 37 odst. 3 a § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), protože v ní stěžovatelka pouze uvedla, že se domáhá zrušení napadeného rozsudku a kasační stížnost doplní na výzvu soudu ve stanovené lhůtě.

[3] Podle ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno; ustanovení § 37 platí obdobně.

[4] Podle ustanovení § 106 odst. 3 věty první s. ř. s., nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání.

[5] Nejvyšší správní soud stěžovatelku vyzval usnesením ze dne 25. 7. 2018, č. j. 6 As 261/2018 – 10, k doplnění kasační stížnosti a odstranění jejích vad ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení. Současně jí poučil o tom, že nebudou-li vady kasační stížnosti v zákonné lhůtě odstraněny, bude kasační stížnost odmítnuta.

[6] Toto usnesení bylo zástupci stěžovatelky doručeno dne 30. 7. 2018, avšak vytýkané nedostatky kasační stížnosti nebyly v zákonné lhůtě odstraněny. Protože stěžovatelka přes výzvu Nejvyššího správního soudu důvody kasační stížnosti nedoplnila a v řízení pro tuto vadu nebylo možno pokračovat, byla kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítnuta.

[7] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[8] Dne 3. 8. 2018 zaplatila stěžovatelka soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč. Podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) platí, že byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Podle § 10 odst. 5 téhož zákona soud v řízení, v němž lze rozhodnout bez jednání, postupuje obdobně podle odstavců 3 a 4, dokud nebylo vydáno rozhodnutí o věci samé.

[9] Z výše uvedeného plyne, že Nejvyšší správní soud má povinnost stěžovatelce zaplacený soudní poplatek vrátit dle ustanovení § 10 odst. 3 ve spojení s § 10 odst. 5 zákona o soudních poplatcích. Soud tedy ve smyslu výroku III. tohoto usnesení vrátí stěžovatelce zaplacený soudní poplatek ve výši 5 000 Kč. Tato částka bude stěžovatelce poukázána prostřednictvím jejího zástupce Mgr. Jaroslava Topola ve lhůtě 30 dnů od nabytí právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. prosince 2018

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu